

Uchwała nr 103/2004
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 15 grudnia 2004 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLV/251/04
Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 22 listopada 2004 r. w sprawie
ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność Uchwały nr XLV/251/04 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 22 listopada 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w części § 1 ust. 2 lit. e od słów: „(...) Od budynków gospodarczych użytkowanych przez emerytów / rencistów / rolników stawka wynosi –2,60 zł od 1 m. kw. powierzchni użytkowej pod warunkiem, że budynki nie są poddzierżawiane na prowadzenie działalności gospodarczej (...)”, z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała nr XLV/251/04 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 22 listopada 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w dniu 24 listopada 2004 r.

Przedmiotową uchwałą w § 1 ust. 2 lit. e Rada Miasta i Gminy ustanowiła stawkę podatku od nieruchomości w następujący sposób: „(...) Od budynków gospodarczych użytkowanych przez emerytów /rencistów/ rolników stawka wynosi –2,60 zł od 1 m. kw. powierzchni użytkowej pod warunkiem, że budynki nie są poddzierżawiane na prowadzenie działalności gospodarczej (...)”.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przy określeniu wysokości stawek podatku od nieruchomości rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotu opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntu.

Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków.

Wprowadzenie przez Radę Miasta i Gminy stawek dla określonych grup podatników tj emerytów i rencistów w sposób istotny narusza więc przywołany art. 5 ust. 2 i ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ponieważ nie wypełnia on dyspozycji polegającej na różnicowaniu ze względu na charakter przeznaczenia nieruchomości, a wprowadza natomiast podmiotowe podejście do interpretacji tego przepisu polegające na wskazaniu kategorii podatników charakteryzujących się określoną sytuacją związane ze statusem prawnym emeryta bądź rencisty.

Przedmiotowa regulacja narusza w związku z powyższym również art. 2 w związku z art. 32 ustawy z 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483), które to przepisy stanowią zasady demokratycznego państwa prawnego oraz prawa do równego traktowania obywateli przez władze publiczne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miasta i Gminy Prusice przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski